

[Simonsen.]

ikke kan deltage i efteruddannelse, medmindre arbejdsgiveren betaler ham løn under efteruddannelsen, eller han skal miste dagløn eller månedsløn i den periode, hvor han er under efteruddannelse. Det vil sige, at arbejdsledergruppen er underkastet arbejdsgiverens indstilling til hele efteruddannelsesproblemet.

Når vi i disse år ser, hvad der sker på arbejdsmarkedet, at mennesker i 45-50 års alderen eller mere i mange tilfælde mister deres stilling, fordi uddannelsen ikke har været tilstrækkelig ajourført, og når vi samtidig må konstatere, at denne situation netop i mange tilfælde rammer den gruppe, som omfatter værkførere, driftsledere o. lign, så må det være naturligt, at disse mennesker får de samme økonomiske efteruddannelsesmuligheder som øvrige lønmodtagere. Derved kan vi netop være med til at indbygge en vis prævention over for den uheldige afskedigelsessituation, som disse mennesker for så vidt uforskyldt kommer i. Jeg håber derfor, at arbejdsministeren vil se velvilligt på en ændring af reglerne omkring betaling af dækning for tabt arbejdsfortjeneste.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard):

Der er vist fra alle sider enighed om, at det har en særlig betydning, at arbejdslederne deltager i de kursus, der her er tale om. Jeg vil gerne benytte lejligheden til i tilknytning til hr. Simonsens bemærkninger for et øjeblik siden at appellere til arbejdslederne og til deres arbejdsgivere om at være opmærksomme, mere opmærksomme, end de efter mit skøn hidtil har været, på de muligheder for ajourføring af viden og færdigheder, som disse kursus frembyder.

Det er rigtigt, at efter den hidtidige praksis ydes der ikke arbejdslederne godtgørelse for tab af indtægt under deltagelse i disse kursus. Spørgsmålet var senest til overvejelse i et udvalg om revision af uddannelsesloven for ikke-faglærte, som afgav betænkning i marts 1968. I dette udvalg, hvor bl. a. var repræsenteret arbejdsmarkedets hovedorganisationer, opnåedes der ikke enighed om spørgsmålet, og det hang sammen med det problem, som hr. Simonsen netop var inde på, at arbejdslederne i for-

holdet over for arbejderne er arbejdsgiverens tillidsmænd. Det synspunkt blev derfor fra visse sider anlagt, at aflønning af arbejdslederne under kursusdeltagelse var et anliggende, som arbejdsgiverne måtte klare.

Betænkningen gav således ikke — hvad skal vi sige — tilskyndelse til at ændre den hidtidige praksis. Det må imidlertid nok erkendes, at man kan sætte et spørgsmålstegn ved bærekraften af den nævnte betragtning, og efter at spørgsmålet for helt nylig har været behandlet i medlemsbladet for Foreningen af Værkstedsfunktionærer i Jernindustrien i Danmark, har jeg haft enkelte henvendelser, bl. a. fra det ærede medlem hr. Erling Dinesen, der ligesom spørgeren har ment, at tiden var inde til at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse. Det er jeg enig i, også fordi arbejdsledernes deltagelse i disse kursus efter min mening som nævnt er for ringe, og jeg agter derfor at tage spørgsmålet op til fornyet behandling, herunder drøftelse med arbejdsmarkedets parter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kurt Brauer* til socialministeren:

„Hvad har ministeren tænkt sig at gøre ved det forhold, at mindrebemidlede (som f. eks. folke- og invalidepensionister) på grund af fejl ved kildeskatteberegningen, som ikke omgående lader sig rette, bringes i akut nød?“

Kurt Brauer: Jeg har sjældent været så ked af at have ret og sjældent været så ked af at få ret, som jeg er det i forbindelse med pensionisternes kildeskatteforhold. Vi sagde det jo til regeringspartierne. Vi stillede sammen med socialdemokratiet mindretalsforslag om at gøre dækningen bedre. Regeringspartierne svarede selvfølgelig nej, for når de én gang er blevet enige om noget, kan der som bekendt ikke forhandles med oppositionen. Senest er mit parti af de københavnske bryggeriarbejdedes formand, hr. Holger Foss, blevet gjort opmærksom på miseren, og hver dag hører SF's medlemmer skriftligt eller telefonisk om de ulykkelige situationer, der opstår, når pensioni-